

RADIO ESPANYA INDEPENDENT
(Estació Pirenaica)

Emet diàriament de les 7 fins a les 7'50 del matí per ones curtes de 21, 25, 27 i 30 metres.

De 2 a 3 de la tarda, programa de sobretaula per ones curtes de 21, 25, 27 i 30 metres.

De les 5 de la tarda a dos quarts d'una de la matinada, per ones curtes de 27, 30, 39 i 43 metres.

El dilluns i el dijous al vespre, emet en català.

CATALANS : ESCOLTEU-LA!

LA LLUITA REIVINDICATIVA DE LA CLASSE OBRERA ES JUSTA

per Josep ROMAN

La lluita de la classe obrera va prenent major volada en aquests darrers mesos i, especialment, després de les passades accions dels miners asturians.

A Catalunya, i més accentuadament a Barcelona, són moltes les empreses on els treballadors han presentat les seves reivindicacions i han passat a l'acció decidida per fer-les triomfar. Avui ens trobem al davant d'un increment del forcejament continuat entre la classe obrera que exigeix millores substancials en els seus salaris i altres reivindicacions econòmiques i polítiques, i els burguesos i el govern del general Franco que resisteixen fins el darrer moment abans de donar satisfacció als treballadors.

Es evident, però, que en aquesta lluita la raó està del costat dels obrers, car les seves reivindicacions estan més que justificades. Examinem-ne algunes d'elles.

Els 12.000 ferroviaris de la cinquena zona (Barcelona), per conducte dels vocals socials i enllaços sindicals exigeixen una paga mensual extraordinària per al proper mes de gener, i l'aplicació de l'escala de salaris aprovada en l'actual Reglament Interior de la RENFE, mentre s'estudiïn altres mesures més justes i complertes.

Els 2.500 obrers de la MACOSA (Can Girona) i els 500 de la fàbrica de motos Montesa, en presentar una nova proposta de Conveni a les respectives empreses, demanen l'aplicació d'una escala de salaris per a totes les categories de treballadors a partir d'un salari mínim de 200 pessetes diàries per al peó, augment dels dies de vacances i una participació real en els beneficis de l'empresa. Els obrers de la Montesa demanen, a més, la setmana de 45 hores.

Els 5.000 treballadors de la SEAT i els 4.000 de la Hispano-Olivetti demanen un salari de 160 pessetes per al peó en 8 hores de treball, a més les primes i els plusos, i l'aplicació de l'escala de salaris per categories professionals. Els treballadors de la SEAT demanen, també, la setmana de 40 hores, i 30 dies de vacances a l'any. Els 4.000 treballadors de l'ENASA han presentat, també, la seva demanda de revisió del Conveni.

En una reunió dels enllaços sindicals de Terrassa, va demanar-se un salari setmanal de 1.500 a 2.000 pessetes. Els miners de Suria segueixen lluitant magníficament per assolir millors salaris.

Els obrers de la MACOSA protesten contra els abusos de l'empresa, car en aca-

bar la jornada s'han de rentar amb aigua salada; protesten per la manca de menjadors i perquè al treball no són aplicades les més elementals mesures de seguretat. Els obrers de la Hispano-Olivetti demanen que cap treballador sigui sancionat per haver participat a les lluites reivindicatives i protesten de les jornades esgotadores d'11 hores diàries. Els obrers de la SEAT demanen que els caps i tècnics superiors tinguin un mínim d'educació i respecte envers la classe obrera.

En la passada reunió dels enllaços sindicals de la ciutat de Terrassa, al local de la CNS plé de gom a gom, i al davant dels jerarques franquistes, un enllaç sindical va declarar: "No estem d'acord amb els Convenis que tenim i no els volem. No estem conformes amb la manera d'actuar que tenen els sindicats." Un altre enllaç sindical va plantejar: "Jo no crec en el sindicat perquè és vertical i sols serveix per a donar garrotades als de baix." Els obrers de la SEAT diuen en la petició del nou Conveni: "Volem que els nostres elegits trobin en aquesta organització (els sindicats) suport incondicional per a la seva missió com a representants nostres."

A la llum del caràcter d'aqueixes reivindicacions hom es pot preguntar: ¿hi ha res més just i més humà que lluitar per assolir un salari que permeti de viure de-

centment, per un tracte digne de la persona humana i uns sindicats al servei dels treballadors explotats? Evidentment que no.

Aquests objectius i el desig d'acabar amb la dictadura del general Franco que durant 25 anys vé afavorint desvengonyidament els interessos capitalistes, explica l'increment de les lluites que venim presenciant.

Mentrestant, la situació de les masses treballadores esdevé cada dia més difícil. Per mostrar-ho acudim al testimoni dels vocals socials i enllaços sindicals dels ferroviaris de Barcelona que, en el document que hem esmentat, diuen: "La situació econòmica en què es troben els nostres representats TANT PER LA INSUFICIENCIA DELS SALARIS COM PER LA SISTEMÀTICA I PROGRESSIVA ELEVACIO DELS PREUS, HA ENTRAT EN UN PERIODE QUE NO VACILLEM A CARACTERITZAR DE DESESPERAT."

L'augment del cost de la vida és tan considerable que, segons el "Butlletí d'Acció Social Patronal" del mes d'octubre, el presupost mínim diari per a que pugui viure un matrimoni amb dos fills, es de 157'57 pessetes. Aqueix presupost, calculat únicament amb els elements imprescindibles per a subsistir, és tan remarcablement baix —cal pensar que està ela-

(continua a la pag 4)

COMUNICAT DEL P.C.E. SOBRE EL PLE AMPLIAT DEL COMITE CENTRAL

Durant els primers dies del mes de novembre s'ha reunit el Ple ampliat del Comitè Central del Partit Comunista d'Espanya.

Després d'honorar la memòria de l'inolvidable heroi del poble espanyol, Julià Grimau, membre del Comitè Central, la sessió plenària va examinar els dos punts que figuraven a l'ordre del dia.

Sobre el primer punt —SITUACIO POLITICA I PERSPECTIVES DE LA VAGA GENERAL POLITICA — obrí la discussió un dirigent de l'organització d'Astúries.

Sobre el segon punt —LA SITUACIO EN EL MOVIMENT COMUNISTA— Santiago Carrillo, Secretari General del Partit, va presentar un informe del Comitè Executiu en el qual s'advoca vigorosament per la unitat del moviment obrer i comunista internacional.

Van ser aprovades per unanimitat les resolucions sobre ambdós punts.

Novembre del 1963.

★
TREBALL demana a tots els seus lectors el màxim d'esforç per la difusió d'aquestes dues resolucions —publicades a "Mundo Obrero", 2a quinzena novembre— que contenen la línia general d'actuació dels comunistes de tot Espanya per l'etapa actual.

AJUT AL PARTIT

Llista de quantitats rebudes :	Ptes.
Joan de Lleida	700
Grup d'intel.lectuals "Catalunya"	500
De Sabadell	12.000
Ginés, de Barcelona	200
D'un pare de tres fills, de Terrassa	4.000
Grup d'amics de l'Electra, de Terrassa	400
P.P.P. de la zona 8 bis	1.600
Grup Grimau de la zona 8 bis	700
Un grup de jove de Granollers ..	120
De X-15	300
Comitè S de la zona 7	450
De Vilanova i La Geltrú	63
Grup RV de Barcelona	875
Grup TP de Barcelona	125
X-3 de Sabadell	250
Com. 15	31.368
Com. 25	1.558
Com. 20	37.920
Com. 30 Nord	2.508
Com. 30 Sud	3.994
Com. 30 Nord i Sud	12.000
Un amic de Morvan	120
Grup Miguel Hernández, de Girona ..	570
Idem (segona entrega)	800
Cèl.lula Espanya núm. 11, Girona ..	1.040
Grup de comunistes i simpatitzants, de Lleida	635
Un grup d'amics, de Tarragona ..	825

DESPRÉS DE LES CARTES DELS INTEL.LECTUALS A FRAGA IRIBARNE

Els intel.lectuals presoners a Burgos se sumen a la campanya

El dia 28 d'octubre fou entregada una carta al Director de la presó de Burgos per tal que la fes arribar al Ministre Fraga Iribarne. Signaven la carta 16 advocats, metges, artistes i escriptors, tots presoners polítics del Penal.

A la carta se citen amb detalls les tortures a que han estat sotmesos per la policia política franquista molts dels presos de Burgos, i se sollicita que sigui autoritzada una enquesta prop d'aquests presos. "Si, com el Sr. Fraga Iribarne assegura, a Espanya no es tortura, no hi ha res que impedeixi la citada enquesta", diuen.

A continuació, es refereixen als procediments judicials del franquisme, sense possibilitats de defensa; al caràcter monstruós de la condemnes; a la repressió que es continua dintre mateix de la presó (dificultats per rebre visites ni que siguin

dels advocats, prohibició de redimir condemna els qui siguin conmutats de pena de mort, negativa a aplicar, com mana la llei, la llibertat condicional, etc.); i —finalment— a la lluita que menen actualment els presos polítics per a que els sigui respectada la llibertat de consciència i no s'els obligui a anar a missa per força.

Abans d'acabar la carta diuen: "Sobre tot això que denunciem, demanem que investiguin comissions d'advocats, d'intel.lectuals i de sacerdots, que ens puguin venir a veure als presos polítics. Però temem, senyor Fraga, que el govern no autoritzarà l'enquesta ni les visites, i que el silenci al voltant dels presos polítics seguirà essent la tàctica emprada en el futur."

★

Les darreres notícies que rebem de Burgos confirmen que la batalla per la llibertat de consciència ha estat guanyada i que actualment els presos polítics assisteixen els diumenges a una lectura de moral, sense ser obligats a anar a missa.

Però, malgrat això, els 16 signants de la carta a què hem fet referència han estat castigats per diversos procediments.

En aquestes condicions no es poden parlar les accions en curs en favor dels presos de Burgos i cal seguir defensant-los de la repressió amb que se segueix perseguint-los. Cridem tots els que fins ara han lluitat en favor d'ells i tots els demòcrates a persistir en la seva acció i a continuar-la fins que siguin aixecats els càstigs de que ara són víctimes.

Una altra carta al Ministre de la Informació

Trenta membres del Partit de l'Esquerra Democràtica han adreçat una carta a Fraga Iribarne en la que qualifiquen el tò de la seva resposta als 102 intel.lectuals de discriminatori i parcial. Aquest escrit en el qual es diu que a Espanya "la informació està molt lluny del que hauria de ser en un Estat de Dret", va signat per algunes personalitats de Barcelona com el catedràtic de Dret Polític Jiménez de Parga i el Degà del Col.legi d'Advocats Frederic Roda Ventura, i per altres dirigents democristians de la resta d'Espanya entre els quals destaca l'antic Ministre de la República Manuel Jiménez Fernández que actualment és catedràtic de Dret Canònic a la Universitat de Sevilla.

Grup de comunistes i simpatitzants, de Lleida	600
Grup Miguel Hernández, per a Sùria	570
Un grup d'amics, de Tarragona ..	600
X-3 de Sabadell (segona entrega)	250
Grup Julià Grimau, de Sabadell ..	540
Vuit incansables, de Sabadell	395
Grup d'obrers B-2 de Gavà	1.240
Alava envia a Sùria	100
Dos simpatitzants de Girona	200

SOLIDARITAT AMB ELS MINERS

Continuem la publicació de les quantitats rebudes a l'administració de TREBALL per tal de ser lliurades als miners:

	Pessetes
Alfredo	41
Treballadors Hispano-Olivetti (2 entregues)	1.310
Jordi català	1.000
B.O.	550
An. S.	50
Q.E. (2 entregues)	295
R.O.	25
Fa, Ma, JO	125
Un advocat	500
P.L.	50
F.E.	50
J.R.	50
Goicolea	200
Grup 1 i 2 (segona entrega)	2.315
Ginés, de B.	350
Una dona simpatitzant	175
Un militant comunista	150
Ramon i amics (segona entrega) ..	200
Grup Factors d'Hospitalet del Llobregat	325
Grup Garcia (dues entregues)	880
Grup d'obrers d'industries químiques	250
Penya El Garrot	150
Un paleta d'El Prat	300
Grup d'Assegurances	225
Treballadors de la Siemens i de Cornellà	4.735
Un estremeney de Barcelona	500
Un grup de comunistes	200
Grup Democràcia	450
Ch. Viscaletti (dues entregues)	200
Grup Reconciliació	1.000
Uns simpatitzants de Telèfons	200
Grup Llibertat (segona entrega) ..	251
Un grup d'intel.lectuals	5.025
Ramon i amics (tercera entrega) ..	100
Grup Clamor, de Tarragona	1.000
Un enginyer	125

Un fuster	100
Grup Homes Lliures (segona entrega)	375
Grup obrers en memòria de Grimau	600
Un militant comunista	100
Un obrer de la Siemens	50
Un metal.lúrgic repressaliat	50
Un grup de demòcrates de la Siemens	150
Uns treballadors de la Siemens ..	640
Grup núm. 1 de Gavà	150
Un treballador	50
V. 4	75
Un estremeney de Barcelona (segona entrega)	50
X. 3	50
De Terrassa	1.145
Comitè T de la zona 1	1.540
Un grup de companys	3.000
Amic núm. 100	500
Amics núm. 101, 102, 103, 104, 105 i 106 (50 ptes. cada un)	300
Amic núm. 107	25
Un grup de dones demòcrates catalanes	1.200
De Cillas	200
Grup P.P.V. de la zona 8 bis	1.500
Grup F. de la prov. de Barcelona	200
Grup Toro, de la prov. de Lleida	200
De Terrassa (primera entrega)	220
Grup Komsomol, recollit a una fàbrica de Poble Nou	775
Grup de treballadors de Manresa	250
D'un poble de l'Alt Llobregat	1.405
De Vilanova i La Geltrú	100
X-15 d'un poble miner, Catalunya	1.700
M.V. de Barcelona	75
V.A. de Barcelona	25
Com. 15	2.886
Com. 30 Nord	8.313
Com. 30 Sud	28.748
Comissió F.	3.498
Comitè Executiu	1.800

LLUITES OBRERES

mirada!

A la RENFE

El projecte, pendent d'aprovació, sobre la supressió de kilomètrics i de carnet als agents de la RENFE, ha acabat de consolidar el malestar que fa temps hi ha entre els ferroviaris. Als tallers de Barcelona es parla de prendre mesures per solucionar la difícil situació d'aquests treballadors que venen a guanyar per terme mig 3.500 pessetes mensuals (inclosos primes, punts i part proporcional de les dues pagues extremes anuals).

Els vocals socials i els enllaços sindicals de la zona 5 de la RENFE, que suma 11.860 ferroviaris, han adreçat un document a la Direcció en el qual diuen que la situació creada "per la insuficiència dels salaris i per la sistemàtica i progressiva elevació dels preus ha entrat en un període que no vacillem a qualificar de desesperat". Per solucionar aquesta situació, donen un terme de tres mesos (novembre, desembre i gener) al final del qual és necessari que els salaris dels ferroviaris corresponguin al cost de la vida. Demanen també que mentre esperen aquest tres mesos, cal donar-los una paga extra el mes de gener i aplicar l'escala teòrica de salaris, continguda en el vigent Reglament de Règim Interior, que fins ara no és més que una promesa sobre el paper. L'escrit s'acaba amb l'anunci que si la situació no està resolta al final de gener, tots els vocals socials i enllaços sindicals presentaran la dimissió en bloc.

Som molts els que pensem que està bé haber fet aquesta petició legal, però que això no és prou, que cal que tots els ferroviaris ens posem d'acord sobre el salari que necessitem i que passem a l'acció en defensa de les nostres reivindicacions, car 3.500 pessetes al mes és la meitat del que necessita avui dia una família per viure decentment.

També són molts els qui diuen que la dimissió dels enllaços no ajudaria en res als treballadors, que el que han de fer els enllaços és defensar els interessos dels seus companys, que cal fer peticions col·lectives a la direcció de la RENFE i no instàncies individuals com s'ha fet altres vegades, i que —si és necessari— aquestes peticions s'han de recolzar amb treball lent, tal com fan ara els obrers de moltes fàbriques de Barcelona, i amb parades de treball.

El que necessitem és decisió per lluitar, i no dimissions. *Senyera, la Renfe té la paraula!*

Corresponsal.

A la "Ford Motor Ibérica", S.A., de Barcelona

El jurat d'Empresa, d'acord amb tots els treballadors, va presentar a la Direcció les següents reivindicacions: 1.400 pessetes setmanals per a l'oficial de primera, 1.300 per al de segona, 1.200 per a l'especialista i 1.100 per al peó. La Direcció va dir que ho estudiaria. I va passar el mateix que passa sempre: vinga passar setmanes, els membres del Jurat amunt i avall, conver-

ses amb l'enginyer i conseller de l'empresa Sr Marimón, etc. Al final van donar la contestació: rodonament, no hi ha augment. I jo dic: ¿Per això han tingut que estudiar un mes? Però els obrers hem demostrat que no estem disposats a que facin el que vulguin amb nosaltres; a mig matí, tots ens hem posat d'acord per baixar la producció. ¡I l'hem baixada el 65%!

Corresponsal.

A la "Montesa", de Barcelona

El Jurat d'Empresa d'aquesta fàbrica, fent-se ressò de la voluntat dels obrers, va presentar a la Direcció un plec de reivindicacions en el qual es demanaven 200 pessetes per al peó per 8 hores de treball, 210 per als especialistes, 220 per als oficials de tercera, i així successivament fins 250 pessetes diàries. També es demanaven 21 dies de vacances pagades a l'any, i la setmana laboral de 45 hores.

La Direcció va dir que donaria una resposta a finals d'octubre. Però quan va passar aquesta data sense que contestessin res, es va començar a estendre per la fàbrica la idea de passar a l'acció per fer memòria a la patronal. Finalment es va fixar el 2 de desembre com a data per iniciar el treball lent.

Efectivament, el torn del matí començà el treball lent, però a les 7 del matí es va produir la parada de treball a una secció, i a les 8 va parar tota la fàbrica. Aleshores es van iniciar les negociacions entre el Jurat d'Empresa, una comissió d'obrers, la Direcció i els del Sindicat que van venir a cuita corrent. Es va acordar una treva de 15 dies sobre la base següent: el Sindicat fixarà la data per les negociacions dintre de la setmana corrent, i l'Empresa es compromet a donar resposta en el terme màxim de 10 dies.

El treball es va reprendre a les 4 de la tarda. Cal dir que la unitat i l'actitud de tots els treballadors, han estat magnífiques.

Corresponsal.

A "La Seda de Barcelona", del Prat del Llobregat

Els obrers havien presentat la petició d'un augment de 75 pessetes setmanals, i per a que l'empresa comprengués que estaven decidits a obtenir-lo, van fer una parada de treball de 5 hores de duració. Com que la Direcció feia el sord, uns dies més tard van tornar a parar durant tres hores. Aleshores la Direcció de l'empresa va tenir que claudicar: ha concedit un augment de 75 pessetes i ha promès un augment immediat per als peons. Els treballadors de "La Seda" diuen: "El que s'ha promès, s'ha de complir, i si la Direcció ho oblidés ja sabem el que hem de fer per recordar-li-ho."

Corresponsal.

A "Indústries Castelló", de Barcelona

El dia 29 de novembre es va fer una parada de treball de 10 minuts per presentar al patró, amb participació del Jurat d'Empresa, les reivindicacions següents: salari base de 160 pessetes per 8 hores amb escala professional a partir d'aquest mínim, revisió dels temps de treball que actualment són esgotadors, que el salari no sigui a prima, que la Direcció discuteixi amb els obrers aquestes demandes. La direcció va dir que cada secció nomenés un treballador per passar a la discussió.

Però el 2 de desembre la Direcció va comunicar que es negava a rebre la delegació obrera. L'endemà, dia 3, els treballadors van disminuir la producció al 50 % i van negar-se a fer hores extres. Avui, dia 4, continua el treball lent i els obrers estan decidits a seguir així fins que la Direcció cedeixi.

Corresponsal.

A l'"OSSA", de Barcelona

Uns dies abans de les darreres eleccions sindicals, la Direcció va fer signar a l'antic Jurat d'Empresa un conveni col·lectiu en qual es parla de salaris setmanals de 1.200 pessetes per als peons. Però ara —quan han començat les proves per a l'aplicació d'aquest "conveni"— s'ha vist a quin preu fan aquestes promeses tan llamineres: a la secció de pintura s'els ha exigit, cronòmetre en mà, que acabessin 39 dipòsits en el mateix temps que abans en feien 18 a 20, i el resultat fou que els obrers quedaren completament esgotats.

Aquesta prova ha produït tal indignació, que desseguida l'empresa ha promès de revisar els temps. Però els treballadors diuen que no estan disposats a tolerar tan infame explotació i es preparen a iniciar l'acció per tal que sigui revisat el "conveni". Demanen que es paguin 1.200 pessetes setmanals als peons, en concepte de salari base, i, a partir d'aquí, els salaris de les altres categories professionals.

Corresponsal.

Lluites en altres empreses

Diversos corresponents ens informen de la lluita reivindicativa que es realitza a d'altres empreses: a la **Batló**, de La Bordeta, on fa molt de temps que els de la secció del ram de l'aigua fan treball lent; a l'**Enkalene**, del Prat, on s'ha obtingut un augment setmanal de 75 pessetes; a la **Papelera Española**, on s'ha aconseguit que la Direcció no pugui seguir utilitzant la mà d'obra llogada pels prestamistes; a la fàbrica del **Gas**, on l'empresa ja ha cedit en les reivindicacions sobre les dutxes i la calefacció, però encara fa el ronso en la qüestió del salari; a la **Metalúrgica Española** on es fa treball lent per exigir la revisió del conveni; a la indústria radiotècnica **Beltor**, on també es fa treball lent; etc.

PER LES LLIBERTATS NACIONALS DE CATALUNYA

Les declaracions de l'Abat de Montserrat al diari francès **Le Monde**, reproduïdes a l'anterior número de **TREBALL**, han trobat ampli ressò a Espanya i a l'estranger i han estat saludades amb gran alegria pel poble de Catalunya.

Pel contrari, les paraules de l'Abat han despertat la còlera de les autoritats i dels cada cop més escassos seguidors del general Franco. El setmanari **El Español**, editat pel Ministeri de la Informació, i el falangista i funcionari del règim Fray Justo Pérez de Urbel, en unes declaracions publicades a un periòdic d'Albacete, han iniciat una campanya de calúmnies i d'atacs grollers contra l'Abat de Montserrat, que poden ser el preludi de mesures repressives de la part del govern.

Estan, doncs, plenament justificades les múltiples iniciatives sorgides aquests dies entre totes les capes de la població de Catalunya, dirigides a deixar constància de la seva identificació amb les declaracions de Dom Aureli M. Escarré.

Els atacs franquistes contra l'Abat de Montserrat —com la clausura de l'Omniú Cultural, la triple multa infligida pel Governador Civil a l'escriptor Tasis i Marca, a l'editor Dalmau i a l'Agrupació Excursionista Catalunya, per celebrar sense permís previ una conferència en català, o la

prohibició a Vilanova i La Geltrú d'un festival de la cançó catalana— es proposen de frenar la lluita del poble català per les seves llibertats nacionals i per la democràcia.

Els treballadors, tots els demòcrates i antifranquistes de Catalunya han d'elevat la seva veu contra qualsevol intent repressiu contra l'Abat, a causa de les seves valentes declaracions, i protestar enèrgicament contra la odiosa discriminació que sofreixen la llengua i la cultura catalanes.

Tal com va dir Dom Aureli M. Escarré, "Catalunya és un nació més entre les nacionalitats espanyoles. Tenim dret, com qualsevol altre minoria, a la nostra cultura, a la nostra història i als nostres costums, que tenen la seva pròpia personalitat dintre d'Espanya. Som espanyols, no som castellans."

El Partit Socialista Unificat, avantguarda dirigent de la classe obrera de Catalunya, comparteix plenament aquestes opinions de l'Abat de Montserrat. Els comunistes catalans considerem que el poble de Catalunya, igual com els altres pobles d'Espanya, té, a més dels drets assenyalats per l'Abat, els de determinar per ell mateix el règim polític en el que vol viure i d'eleger els seus propis governants.

Aquesta actitud dels comunistes catalans, derivada de la posició de principi que

mantenen tots els comunistes d'Espanya i del món en defensa del dret de tots els pobles a l'autodeterminació, no és pas —com pretenen els franquistes— una actitud separatista, car dret de separar-se no equival a obligatorietat de separar-se. Aquesta actitud vol dir que som partidaris de què els pobles d'Espanya es governin per ells mateixos i decideixin lliurement, en condicions d'igualtat i de comú acord, el règim estatal espanyol. Vol dir que preconitzem llibertat i democràcia veritables per a tots els espanyols.

El respecte a la cultura, la història i els costums nacionals que reclama l'Abat de Montserrat, és consubstancial a la concepció marxista-leninista de la qüestió nacional i a la democràcia que propugnem els comunistes.

Solidaritzar-se amb les declaracions de l'Abat, protestar contra la clausura de l'Omniú i totes les persecucions franquistes a les manifestacions de la cultura catalana, reclamar llibertat per a l'ensenyament del català i per a emprar-lo en la tribuna pública, la premsa, la ràdio i la televisió és un deure dels comunistes i de tots els treballadors d'avantguarda. I és també un mitjà per tal de fondre l'acció de la classe obrera amb la d'altres capes del poble en la lluita contra la dictadura franquista i per un règim democràtic.

DECLARACIÓ DEL COMITE EXECUTIU DEL P.S.U. DE CATALUNYA

La policia franquista, obeint ordres del Governador Civil de Barcelona, ha tancat els locals de l'OMNIUM CULTURAL i s'ha incautat dels seus arxius.

L'arbitrarietat d'aquest acte apareix clarament als ulls de tots els catalans a causa del caràcter de l'OMNIUM, al qual no es pot acusar de ser una entitat subversiva.

L'OMNIUM CULTURAL és una societat civil, fundada per Félix Millet Maristany i altres grans capitalistes catalans, que es proposa de posar-se al front del moviment nacional català i de convertir-lo en punt de suport per a la instauració d'un règim convenient per als seus interessos de classe, el dia que desaparegui la dictadura del general Franco.

Per tal de guanyar audiència entre el poble, l'OMNIUM ha promogut i finançat diverses manifestacions culturals catalanes i ha recolzat la petició —elevada al govern amb les signatures de més de dos mil catalans de totes les classes socials i de tots els corrents polítics— que igni autoritzat l'ensenyament de la llengua catalana a les escoles i la seva lliure utilització a la premsa, a la ràdio i a la televisió.

Aquestes activitats en defensa de la cultura nacional catalana han atret la repressió franquista contra l'OMNIUM, i són la causa que el Governador Ibàñez Freire —que va ser enviat a Barcelona pels mèrits adquirits a Bilbao en la lluita contra el moviment nacional basc— hagi ordenat la seva clausura.

El Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya protesta enèrgicament contra aquesta mesura, reflex de l'odi franquista contra Catalunya, contra la seva llengua i la seva cultura nacional.

Els treballadors i demòcrates catalans, tot el poble de Catalunya, ha de manifestar la seva protesta contra la clausura de l'OMNIUM i reclamar llibertat completa per a la seva llengua i per a la seva cultura.

La llibertat per expressar-se en la pròpia llengua mitjançant tots els els procediments de difusió, de fomentar la pròpia cultura, és un dret inalienable de tots els pobles, proclamat recentment pel Papa Joan XXIII en l'encíclica "Pau a la Terra" i reconegut per la Carta dels Drets Humans de l'O.N.U., que ha estat signada pel govern franquista.

El P.S.U. de Catalunya invita tots els Partits de l'oposició antifranquista, tots els catalans sense distinció de classe ni de ideologia, a unir les seves forces en la lluita contra la dictadura, culpable de l'opressió que Catalunya sofreix, i els crida a redoblar els seus esforços en el combat comú de tots els pobles d'Espanya per un règim democràtic que garanteixi a tots els espanyols les llibertats fonamentals, i entre elles les llibertats nacionals de Catalunya, Euscadi i Galícia.

Barcelona, 5 de desembre del 1963.

EL COMITE EXECUTIU
DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA.

(Vé de pag 1)

borat pels mateixos burgesos que haurien de pagar-lo— que "La Vanguardia", en comentar-lo, ha dit: "Dubtem que això se li pugui dir viure."

I els obrers de la **Montesa**, en presentar la seva proposta de revisió de Conveni, l'han acompanyada d'un seriós estudi sobre la carestia de la vida a Barcelona i d'un presupost mensual perquè pugui viure un matrimoni amb dos fills. D'aqueix estudi se'n desprenen unes despeses mensuals de 7.834,23 pessetes, es a dir, 261 pessetes diàries.

A la vegada, els peixos grossos de la finança fan fortunes fabuloses amb els beneficis de les seves societats. I sense ocupar-nos dels milers de milions que embutxaquen els grans bancs, heus aquí alguns exemples: **Forces Elèctriques de Catalunya** ha declarat 780 milions de pessetes de beneficis nets en 1962; la **Societat General d'Aigües de Barcelona**, 58 milions; la casa **Cros S.A.**, 217 milions; la **SEAT**, 490 milions.

Les accions reivindicatives econòmiques i polítiques dels treballadors són, doncs, totalment justes. L'important avui és que esdevinguin més nombroses i d'un major nivell polític, que a cada ciutat els treballadors presentin les seves demandes econòmiques i democràtiques i actuïn fermament per assolir-les.

La diferència entre els guanys dels burgesos i l'augment de la carestia de la vida per un costat, i els esquifits jornals dels treballadors per l'altre, és tan considerable i irritant —cal recordar que els miners de Sùria percebeixen setmanades inferiors a 500 pessetes— que pot assegurar-se que existeix entre els treballadors un estat d'ànim realment favorable a la lluita reivindicativa i democràtica.